

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola III. Hilari papæ ad Ascanium episcopum Tarraconensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

fiunt illicita per eos qui sunt interpretes placationis, offenditur.

V.

Vt autem omnia secundum hæc quæ scripsimus, corrigantur, præsentem literas, Traiano subdiacono nostro veniente, direximus. Quod si Irenæus episcopus ad ecclesiam suam, deposito improbitatis ambitu, redire neglexerit, quod ei non iudicio, sed humanitate præstabitur, remouendum se ab episcopali consortio esse cognoscat. Deus incolumes vos custodiat, fratres carissimi. Data tertio Kalendas Ianuarii, Basilisco & Herminerico viris clarissimis consulibus.

An. Dom.
465.

NOTA.

* *Quos natalis mei festiuitas congregat.*] Per natalem diem pontificis Hilari intellige diem ordinationis siue electionis, quo in summum pontificem electus & assumptus fuit. Solennis enim hoc tempore consuetudo erat, vt plures episcopi singulis annis Romam conuenirent, magna cum solennitate celebraturi illum diem, quo episcopus Romanæ ecclesiæ ad summi pontificatus culmen assumptus fuit. Sanctus Leo aliquos sermones de sua ordinatione, siue anniuersario die assumptionis suæ ad fastigium & culmen summi pontificatus habuit. Huc faciunt ea quæ sanctus Augustinus habet de die natali Aurelii episcopi Carthaginensis, sermone trigesimo secundo de verbis Domini in fine, deque anniuersario die ordinationis suæ, homilia 24. & 25. Quomodo hoc idem nonnulli auctoritate Paulini epistola decima sexta ad Delphinum confirmant, non video. Loquitur enim de solenni illa & antiquissima consuetudine, qua solebant fideles, nulla habita ratione calorum æstiuorum, ad natalem diem sanctorum apostolorum Petri & Pauli concurrere: de qua egimus supra in notis epistolæ illius præambularis Concilii Calchedonensis, quam Galla Placidia scripsit ad Pulcheriam Augustam. Vide Baronium anno 465. num. 17.

Natalis dies
pontificis
quis.

*EPISTOLA III.

HILARI PAPÆ

AD ASCANIVM TARRACONENSEM EPISCOPVM

priuatim scripta : estque eiusdem argumenti
cum epistola præcedente.

Dilectissimo fratri Ascanio Hilarus episcopus.

DIVINÆ circa nos gratiæ memores esse debemus, qui nos per dignationis suæ misericordiam ob hoc ad fa-

stigma sacerdotale prouexit, vt mandatis ipsius inharen-
tes, & in quadam * sacerdotii eius specula constituti, pro-
hibeamus illicita, & sequenda doceamus. Vnde directis ^{* sacer-}
per Traianum subdiaconum nostrum literis admonemus, ^{dotum.}
vt quæ male sunt facta, corrigantur. Et miramur admo-
dum dilectionem tuam Barcinonensium petitiones non
solum nulla auctoritate retudisse, verum etiam, directis
ad nos literis, * consummationem prauis desiderii postu-
lasse, adhibendo in epistolarum proœmio Concilii men-
tionem: tamquam culpæ minuerentur excessus per mul-
titudinem * imperitorum, cum si etiam sub significatione ^{* confen-}
vnusquisque sui nominis tecum pariter retulisset, & sub-
scriptionem proprias factas singuli commodassent, ^{sionem}
dilectionem tamen tuam rei, de qua displicet, summa tange-
bat: quia pro loco & honore tibi debito, ceteri sacerdotes
docendi fuerant, non sequendi. Vnde sicut in generali-
bus literis indicaui, Irenæus ad propriam reuertatur ec-
clesiam, & Barcinonensibus de suo clero protinus conse-
cretur antistes, cui tamen statuta Canonum & apostolica
præcepta concordent. Et licet hi qui præter notitiam at-
que consensum tuæ dilectionis ordinati sunt sacerdotes,
cum suis debuerint auctoribus submoueri: ne quid ta-
men in tanta necessitate decernamus austerum, eos qui
episcopi facti sunt, ita volumus permanere, vt in aposto-
licis præceptionibus & statutis sanctorum patrum non
reperiantur obnoxii, ac deinceps nihil, quod contra di-
sciplinam ecclesiasticam veniat, sicut hætenus factum
est, perpetretur. Tuæ sollicitudinis est, frater carissime,
omnia debita tibi auctoritate tueri, & illicitis non modo
non præbere assensum, sed etiam cuncta, quæ contra
regulam facta repereris, coercere: atque ante omnia,
quæ sola vnitatem decernimus, Irenæum ad ecclesiam
suam redire compelle. Ad quam sponte potius redire de-
bebit, si a sacerdotali consortio non metuit separari. Nec
vnius ecclesiæ duo esse permittantur antistes, quod
opportuniùs supradicti subdiaconi fieri delegamus in-
stantia, quem etiam pro conseruanda ecclesiæ disciplina,
commeare ad Hispanias, dispositionis nostræ fecit aucto-
ritas. Deus autem incolumem te custodiat, frater caris-
sime.

NOTA.

NOTA.

* *Epistola.*] Huius pluriumque aliarum epistolarum pontificiarum idem & commune esse exordium, patebit facile, si prima Zephyrini, & tertia Fabiani, cum hac tertia Hilari: item si tertia sancti Leonis cum secunda Pelagii, conferantur.

*EPISTOLA IV.

HILARI PAPÆ

AD ^bLEONTIVM, VERANVM, ET VICTVRVM
EPISCOPOS.

Delegat illis Ingenui & Auxanii episcoporum contro-
uersiam, statuitque, vt Cemelenensis ciuitas & Nicaen-
se castellum ad vnius episcopi regimen reuertantur.

*Dilectissimis fratribus, Leontio, Verano & Victuro episcopis,
Hilarus papa.*

MOVEMVR ratione iustitiæ, quæ licet ab omnibus
qui recta sapiunt, debeat custodiri, tum præcipue
Domini sacerdotibus non est temere negligenda, quorum
ceteros informari conuenit institutis. Frater igitur & co-
episcopus noster Ingenuus Ebredunensis, alpium mari-
timarum prouinciæ metropolitanus semper honore subni-
xus, in præiudicium suum, sicut annexa declarant, quæ-
dam nos, petente fratre & coepiscopo nostro Auxanio,
statuisse commemorat, quæ vniuersis in hac eadem causâ
defensionibus contrairent. Siquidem relationibus in no-
stro iudicio recensitis, quas frater & coepiscopus noster
Veranus ad sanctæ memoriæ decessorem meum cum ce-
teris prouinciæ sacerdotibus misit, & apostolicæ sedis,
quæ tunc directa fuerat, responsione patefacta manife-
stum est, nihil postea debuisse tentari, nec ad iniuriam
synodaliū regularum quidquam per obreptionem,
quæ proxime facta est, oportere constitui. Nam licet ex
hoc etiam quod a nobis est elicitum censeatur infirmum,
quia & ipsum insinuatum est exequi noluisse qui meruit;
tamen ne odio vel gratia moueamur, quæ in causarum
disceprationibus esse non debet, ita vestræ caritati cog-
nitionem adnexæ querimoniæ delegamus, vt nihil ad-
uersum venerandos Canones, nihil contra sanctæ memo-
riæ decessoris mei iudicium valeat, quidquid obreptum

Concil. Tom. 9.

Nnn